

HARRASTA USKOA

Usko on Raamatun yksi hengellisyysden peruselementti. Se onkin ainoa yhteys Jumalaamme, ja vain sen kautta Jumala toimii ihmisen kanssa. Usko on niin ikään kunnioituksen ja arvostuksen osoitusta koko luomakunnan Luoja kohtaan. Se on myös nöyrää Jumalan tahdon hyväksymistä ja sen mukaan ojentautumista. Usko on aihealue, jota Jumala tahtoo meidän elävän todeksi jokapäiväisessä elämässämme. Jeesus sanoi:

"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskoka Jumalaan, ja uskoka Minuun." Joh.14:1

Ilman uskoa emme kelpaa Jumalalle, vaan olemme tuomitut iankaikkiseen kadotukseen. Pelkästään siis oman pelastumisemme vuoksi täytyy uskoa, mutta myös uskon tuoman ja vaikut-taman sisällön vuoksi tähän aikaan nähden kannattaa harjoittaa uskoa.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." Joh.3:18

Katsotaanpa, miten Raamattu määrittelee uskon suhdetta elämän asioihin eri Raamatun henkilöiden kautta. Varmasti voimme oppia näistä ajatuksesta paljon:

"Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät. Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee. Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnök-si, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jon-

ka rakentaja ja luoja on Jumala. Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä ylikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen. Sen tähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti. Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata. Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisivat heillä ollut tilaisuus palata takaisin; mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin. Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin. Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiakin. Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten. Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdestä ja antoi määräyksen luitansa. Uskon kautta pitivät Moosesen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätöksä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä. Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämät-

tä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti. Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisen-vieton ja verensivelyn, ettei esi-koisten surmaaja koskisi heihin. Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa. Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jef-tasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopecurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot." Hebr.11:6-34

Usko on siis miltei tärkeimmässä roolissa jumalsuhteessamme. Uskon rakenteet perustuvat Evankeliumin sanan kuulemisesta, sen ymmärtämisestä ja sen mukaan ojentautumisesta. Usko on lujaa luottamusta Jumalaan ja Hänen huolenpitoonsa. Itse asiassa sen parempaa turvaa ei ole, kuin olla kaikessa Jumalan varassa - Hänen tahdossaan ja armonsa hoidossa.

Usko tulee siis kuulemisesta ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta, (Room.10:17) mutta sitä seuraa niin sanottu "uskonelämä." Tähän osuuteen kuuluu uskon harrastaminen, joka on uskomista Jumalaan kaikkien asioiden kanssa. Se on elämän tapa ja luottamus siihen, että Jumalan kädessä kaikki on lopulta hyvin.

*"Pakene nuoruuden himoja, **harrasta** vanhurskautta, **uskoa**, rak-kautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä." 2.Tim.2:22*

Poimin äskeisestä sanat "niiden kanssa." - Onhan ymmärrettävää, että aitoa uskoa olisi kovin vaikea harjoittaa epäuskoisten ja maailmanmielisten seurassa. Ylipäätään hengellisten asioiden harrastaminen pyhien seurassa synnyttää yhteenkuuluvaisuutta ja iloitemista Jumalan hyvyydestä ihmisiä kohtaan. Samoin, pyhien kesken

harrastetussa uskossa toteutuu myös uskosta virkistyminen:

*"Se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun."
Room.1:12*

Sitten Raamattu puhuu uskosta, jonka Jeesus vaikuttaa. Se on Jumalan lahjana tullutta erityistä uskonlahjaa, jota seuraa ihmeitä ja merkkejä. Pelastava usko liittyy lahjan vastaanottamiseen, eli Jumalan pelastussuunnitelman hyväksymiseen Jumalan antamin ehdoin, mutta sen lisäksi annetaan erityistä uskoa, jonka varassa elämän aikana saamme tehdä samankaltaisia tekoja, mitä Raamatussa on kerrottu.

*"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sen tähden, että Minä sanoin sinulle: 'Minä näin sinut viikunapuun alla', sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä ovat."
Joh.1:50*

Apostolit puhuivat siis uskosta, jonka Jeesus vaikuttaa. Se antaa viitettä siihen, että Jumala auttaa meitä Pyhän Henkensä kautta uskomisessa.

*"Ja uskon kautta Hänen nimeensä on Hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne."
Apt.3:16*

Näissä näemme, miksi uskoa kannattaa harrastaa elämän keskellä. Uskossa ja täyttyen Pyhällä Hengellä, elämämme muuttuu mielenkiintoiseksi ja on täynnä yllättäviä seikkoja! Vielä tänäänkin voimme elää apostolista aikaa, kohdaten samanlaisia tilanteita, mitä apostolit täynnä Pyhää Henkeä kokivat Raamatun päivinä.

Raamatun kehotuksen mukaan: *"Harrasta uskoa!"* - Elä todeksi jumalasia päämääriä ja Hänen ihmeellistä ja hyvää tahtoaan. Näet kyllä sen valtaavan hedelmän, mitä sinäkin saat kantaa Hänen läsnäolossaan ja suuren armonsa vaikutuksessa.

